

Kormoran mały - *Microcarbo pygmaeus* (Pallas, 1773)

Status gatunku: **Zalutujący rzadko** i **wyjątkowo** nieliczny. Do roku 2020 obserwowany 11 razy w łącznej liczebności 20 os.

Fot. Xx. Kormoran mały *Microcarbo pygmaeus* na starorzeczu Bugu koło Prostyni dn. 4 VI 2020 (fot. A. Goławski).

Taczanowski (1888) podaje informację o ptaku zabitym zimą 1861 roku w Skolimowie koło Jeziornej. W XX wieku był obserwowany od roku 1996. Wykazano tylko dwie obserwacje wiosenne, a pozostałe w okresie jesiennym pomiędzy 5 sierpnem a 12 grudniem.

Kormoran mały był stwierdzany w siedmiu sezonach, w tym dwukrotnie w roku 1996: 17 III – 5 IV: 1 os. nad Pilicą w Smardzewicach oraz 20 VIII w tym samym miejscu (M. Ciach). W roku 2009 był wykazany trzykrotnie: 20 VIII – 1 juv. na stawach w Białej Rawskiej (P. Boguszewski); 31 VIII – 2 juv. na stawach w Słuchocinie (D. Michałowski) oraz 2 IX – 3 os. na stawach w Jaktorowie (D. i J. Gawrońscy). Ponadto pojedyncze ptaki widziano 12 XII 2005 na Zbiorniku Drzewica na **Drzewicy** (T. Janiszewski i in.) oraz 5 VIII 2015 nad Wisłą w Obórkach (Ł. Matyjasiak). Stado 8 os. stwierdzono 12 VIII 2016 na stawach w Rudzie pod Mińskiem Mazowieckim (W. Chróścik), a pojedyncze ptaki 30 VIII 2018 na stawach w Orońsku (N. Stankiewicz) oraz 4 VI 2020 na starorzeczu Bugu koło Prostyni (A. Goławski).

Należy oczekiwać dalszego wzrostu częstości spotkań kormorana małego w naszym regionie z powodu wzrostu jego liczebności oraz rozszerzania areału w Europie południowo-wschodniej. Na ten wzrostowy trend wpływa głównie odtwarzanie siedlisk podmokłych, zarówno na obszarach lęgowych, jak i zimowych w latach 1990. i na początku 2000 r., a także podnoszeniu świadomości i ochrona gatunków wodnych w tym ichtiofagów w Europie Środkowej i Południowo-Wschodniej, a także coraz łagodniejsze zimy prowadzące do lepszych wskaźników przeżycia w tym krytycznym okresie (Keller i in. 2020).

Streszczenie. *Zalutujący rzadko i wyjątkowo* nieliczny – do roku 2020 obserwowany 11 razy w łącznej liczebności 20 os. Obserwowany głównie jesienią, a tylko dwukrotnie wiosną.

Andrzej Dombrowski

Literatura

Taczanowski W. 1882. Ptaki krajowe, Kraków.

Keller V., Herrando S., Vorisek P. et al. 2020. European Breeding Bird Atlas 2: Distribution, Abundance and Change. European Bird Census Council & Lynx Edicions, Barcelona.